

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 4. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конт.: П. К. О. Львів 504.060.
• Військ. Чеських Легіон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвартірно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 коп.

Націоналістичні впливи у Полтаві.

ГПУ викрило осередок українських „буржуазних націоналістів“ і „троцькістів“, що опанували провідні становища в полтавській міській раді та в тамошньому совіті, також в „Оссоа-ві“.

„Віхмі“, комітеті державних достав, харчовому виділі та в інших установах. Партийний комітет намагався рятувати націоналістів, даючи їм змогу втікати. (ПАТ.)

Чому японські літаки обстріляли БРИТІЙСЬКІ САМОХОДИ?

Обговорюючи інцидент зі самоходами британської амбасад, японська преса пише таке: Японські літаки бомбардували британські самоходи, бо раз — вони їхали іншим шляхом, як це заповіла британська амбасада японському командуванню, друге — на тих самоходах не було британських прапорів. Уважаючи, що це китайські самоходи, японці їх обстріляли, щойно коли подорожні стали махати брит. прапорчиками, вони негайно припинили пальбу. Нікого не убили, ні ранили. Представник японського уряду висловив жаль з приводу інциденту, стримуючись від коментарів, доки не дістане офіційного звіту.

ВОЄННА ПОЗИЧКА В ЯПОНІ.

Японський державний банк розписує нині 5% позичку, зв'язану з війсьними операціями в Китаю, у висоті 200 міль. енів. Облігації позички викуплять до 11-ох літ.

ЗНОВУ ПЕКІН.

Т. зв. пацифікаційна комісія наказала називати давню китайську столицю Пекіном, так як вона звалась до 1928. р., коли нанкінський уряд перейменував її на Пейпін. Ця зміна назви має символічне значіння: Пейпін значить „Північний мир“. Пекін — „столиця півночі“.

Нова промова Рузвельта.

Вчора ввечері, на передодні надзвичайної сесії конгресу, виступив през. Рузвельт перед мікрофоном більшу промову, в якій порушив господарсько-суспільні питання та справу кон-

ференції сигнатарів пакту 9-ох. У цій промові відповів він на заміти своїх політичних противників.

Димісія Компаніса.

Радіо Більбао подає, що Компаніс уступив і ставишица голови катальонського хенераліаду. Цю вістку вже оголошено офіційно.

ПЕРЕД НАЦІОНАЛЬНОЮ ОФЕНЗИВОЮ НА КАТАЛЬОНІЮ.

До Сен Жан де Люз прийшли з Еспанії вістки, що національні війська поважно підготуються до акції на арагонському фронті.

Між Хакою й Теруелем зосереджують більші кількості військ та воєнного матеріалу. НАЦІОНАЛЬНИЙ ДЕСАНТ ПЕРЕТНЕ ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВАЛЕНСІЄЮ ТА БАРСЕЛЬОНОЮ.

Вістку про те, що валенсійський уряд переноситься до Барселоїни, пояснюють у Парижі важким положенням червоної Еспанії та загрозою національного десанту на побережжі, що перетяв би зв'язок між Валенсією та Барселоною.

Англія визнає еспанський національний уряд?

Як подає „Геральдо д' Арагон“, британський уряд повідомив Сангроніза, шефа дипломатичного кабінету ген. Франка, що неба-

вом він хоче наладнати дипломатичні взаємини з еспанським національним урядом.

Великий муфті не допускає порозуміння з Англією.

З огляду на поголоски, немовби великий муфті Палестини просив у кількох визначних арабських діячів інтервенції в Лондоні, великий муфті заявив, що він нікого не просив інтервенувати перед британським урядом і ніколи цього не зробить.

Всі переговори та інші зв'язки з Лондоном перервано і тепер арабська національна рада — якої головою вел. муфті уважав себе даліше — працюватиме лише над тим, щоб якнайбільше розповсюдити у всьому мусулманському світі вістки про те, що діється у Палестині.

Абдаль Геді та Альфред Рок дістали необмежені повноваження.

ВІЙСЬКОВА ПІДГОТОВА АРАБІЙ НАД КОРДОНОМ ТРАНСПОРДАНІ.

Король Саудівської Аравії утворив 5 сильних військових станиць вздовж кордону Трансйорданії та безупинно посилав туди нові війська. Командант граничних військ переніс свою квартиру зі залізничної лінії ближче кордону.

ПЕРЕД ЄГИПЕТСЬКОЮ ІНТЕРВЕНЦІЄЮ.

Єгипет закріплює свою політику супроти Палестини, змагаючи до англо-арабської співпраці на палестинському терені.

Німеччина дасть Бельгії гарантію неагресії?

Бельгійський посол у Берліні віцеграф Даміон іздав вчорашню до Брюсселі. У зв'язку з цим говорять, що Німеччина небагом формально потвердить ненависть бельгійської терри-

торії та пошанування нейтральності серед усяких обставин. „Суар“ підкреслює, що йде тут про одну бічну декларацію, не про пакт неагресії.

За дійсно малу оплату забезпечите найкраще своє майно, асекуру-ючись від огню та від крадіж-влому В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руська ч. 20, тел. 205-47.

Остання ставка Москви.

Добрі були старі часи, скажім роки 1935, 1936!..

Спокійно, весело жилося в Києві Павло Петровичу Постишеву, ну й Москві приємно було дивитися, як люблять усі на Україні Павла Петровича, як завжди зустрічають і провожають його бурхливими оваціями, фотографують його на кожному кроці: то Павло Петрович на якихнебудь зборах, то Павло Петрович разом зі „знатними доярками“, то Павло Петрович з дітьми, то Павло Петрович на самоті..

І завжди він веселий, всміхається, завжди в українській вигантованій сорочці. Має право радити: він же винишив на Україні всіх націоналістів-петлюрівців, він створив „каїтучу Україну — невідомий форпост великого СССР“, він тепер перший „українець“ — він кермує Україною..

Чоловік з інцильопедичною головою, а день з нього де-де більший від 12 годин. Адже він і секретар Центрального Комітету партії, (бо старий Станіслав Вікентієвич Косіор це тільки вивіска) і секретар київського столичного обласного комітету партії, і секретар київського міського комітету партії і завжди у найтіснішому зв'язку зі „старим чехістом“ Балицьким, з яким удвійку кожного петлюрівця на три метри під землею бачать. Правда, у КПбУ є в нього добрий помічник Микола Попов, хоч і буржуазного походження, але твердий партій-ць; у столичному комітеті є помічник Сапов, а в обласному Ілін, але підписує всі папери таки Павло Петрович Постишев. Особистою секретаркою є в нього його власна дружина, то-варишка Постоловська, раніш дружина київського професора.

Але чи існує на світі щось тривке?..

В січні 1937. р. приїхав з Москви ревізор, сам Лазар Каганович, почалося слідство і виявилось, що розхвалюваний 2-ий секретар обласного комітету партії є „ворогом народу“ і тримає зв'язок з українськими націоналістами. Доля Іліна відома, а Постишеву сказали не працювати більше в обкомі партії, обравши на його місце „нову“ людину, москвича Кудрявцева. А за тиждень виявилось, що і незаступна людина Сапов у міському комітеті теж ворог народу, теж у контакті з націоналістами. Усунули Павла Петровича і з міському та посадили туди тогож Кудрявцева. А далі виявилось, що і то-варишка Постоловська — ворог народу. Втра-тив Павло Петрович і дружину-секретарку і диктаторське секретарство партії. Перенесли його геть над Волгу: добре, що не на Соловки.. На його фотель у Києві сів значно мовчазніший Мендель Хатаевич. І тимчасом виявилось, що на „каїтучій Україні“ зовсім не так спокійно, що „петлюрівці“ знову попролазили де тільки мо-гли, а Балицький і не помітив цього. Довелось й Балицькому попроситися з Києвом та їхати аж на Далекий Схід..

Проте ніби всетаки з петлюрівцями дали собі раду, повикидали їх з багатьох установ, ніби знищили ворогів народу і можна вже від-дихнути вільніше. Наприкінці травня ц. р. від-бувся у Києві XIII. зїзд партії. З червня вибра-ли, профільтрувавши дбайливо П. К. партії,

За зол. 24-10 м'сячно можете набути
7-обводову супергетеродину
з трьохблочковим „chassis“

Philips Super 4-38

нове політбюро, та Хатаєвич, закриваючи зід, проголосив, що комуністична партія більшови-ків України виходить з цього зідзу ще певніша, ще зміцніша, ще відданіша червоній Москві.

На чолі кожної з шістьох областей України стоять тепер довірені мужі; „свій“ голова обласного виконавчого комітету і секретар обласного партійного комітету, крім того й червона армія і народний комісаріат внутрішніх справ, а над усім стороже око партії — політбюро Ц. К. партії.

Але, на жаль, часто на світі трапляються несподіванки, особливо багато їх бувало і буває на цій і досі незрозумілій, загадковій Україні. Хто міг наприклад припускати, що голова харківського облвиконкому, Прядченко, член ЦК партії і Центрального Виконавчого Комітету УССР, разом зі своїм заступником Башкатовим, теж членом ЦВК, та що голова харківської міськради Клочко із заступником Ткаченком це вороги народу. І чи приходило кому-будь до голови на партійному зідзі на початку червня, що незабаром викриють в чернігівській області ворогів народу та що тими ворогами є довголітній голова її облвиконкому Загера і секретар облкому Маркітан, якого щойно на тому зідзі вибрали до оргбюро ЦК партії? В одеській області, здавалося, були вже найбільш надійні одиниці. Головою облвиконкому був Голуб, кандидат до членів ЦК партії, секретарем облкому одна з найпевніших осіб, надіслана на Україну разом з Постишевим, Вегер, кандидат до членів політбюро. Тимчасом обидва вони зникли з обр'ю.

На Дніпропетрівщині головою облвиконкому був Федяєв, член ЦВК і кандидат до членів ЦК партії. Але в липні і його і заступників його, Микитченка та Олексієнка, „викрили“, як „ворогів народу“. Або й така, здавалося, пролетарська область, як донецька, ця „кочегарка Союзу“, якій завжди довіряли, яку завжди відзначували: довгий час там був секретарем облкому довірена людина Саркісов, його в квітні цього року призначили на таку високу посаду, як начальник донбасвулля, не перший рік працював там і Іванов, голова облвиконкому, член ЦВК, член ЦК партії, — Іванов уже викритий „ворог народу“ та Саркісов „тонкозамаскований підлий шпигун“.

Ще залишилася одна провінційна область — винницька. Був у цій винницькій області голова облвиконкому Трилеський, він-же член ЦВК, він-же член ЦК партії. Тепер він „ворог

народу“; секретар облкому Чернявський, теж член ЦВК, кандидат до членів політбюро, також „ворог“. Обидва вони щезли з обиду.

Може краще стоять справи у столичній, київській області.

Голова київського облвиконкому, він-же член ЦВК, член ЦК партії Василенко, його заступники Кушнір, Котлярський, Тодер, секретарка облвиконкому Дудківська — все це викриті вороги-націоналісти. Голову київської міської ради, Петрушевського, члена ЦВК та його заступників Хорошка й Борисова усунули ще в травні, як викритих ворогів народу, вибрали на голову Христича, але на початку вересня ця історія трапилася і з Христичем. 13. вересня головою вибрали Митулінського, але 16. вересня вже оголосили, що Митулінського викрили, як ворога народу. 16. травня вибрали нових секретарів київського міському 2-го Оліїника, члена, ЦК партії та 3-го Дубинина, члена ревізійної комісії ЦК. І вже обидва вони попали до реєстру ворогів народу. 23. травня вибрали нових секретарів київського облкому: 2-го Мирошніченка, члена ЦК партії і 3-го Герашенка, кандидата до членів ЦК партії, а вже 7. вересня довелося вибрати на їхнє місце нових.

Проте це все ніби на провінційну мірку. Можна взяти й всеукраїнську міру! Доля голови раднаркому, члена політбюро Любченка, відома, заступник його Шелехес — ворог народу, заступник наркома освіти Дитюк — ворог народу, заступник голови держплану, Мінаєв, ворог народу. Вороги народу це начальник справ Ради Нар. Комісарів Гонтар, його заступник Кричевіц, голова комітету в справі фізкультури і спорту при РНК УССР, які приходили й відходили по черзі: Андреев, Коритний, Гейрот, голова комітету в справах мистецтва Хвиля, голова радіокомітету (теж по черзі) Кулик, Грекун.

Червона армія? За дуже короткий час зникли командири українських округ: київської Якір та харківської Дубовой, як не як, а герої більшовицько-української війни, нагороджені численними ордерами та помічник Якіра, засновник українського „червоного козацтва“ Примаков...

Наркомат внутрішніх справ? Після викриття Балицького і досі не знайшли відповідного кандидата на цю посаду.

Залишається ще найвища влада на совітській Україні — це політбюро ЦК партії, обране щойно 3. червня.

З кожд воно складається, чи — може краще сказати — складалося? Білорусин Пікало,

якого перекинули на Україну на весні цього року; Затонський, українець „старий більшовик“, колишній приятель Леніна (чи довго потримався?), поляк Косіор, росіянин Кудрявцев, перекинутий на Україну наприкінці минулого року; далі по черзі був Любченко, Петровський, людина стара, приголомшена родинним горем (в травні арештували його сина одинака, — команданта московської пролетарської дивізії, цієї совітської гвардії); далі по черзі був Попов (тепер ворог народу), Прамнек, перекинутий на Україну в квітні, Сухомлин, українець з похордження, може єдина діяльна людина зі „старих“ українців, бо у Затонського, здається, зовсім упали руки; далі в реєстрі зустрічаємо назвисько Хатаєвича і Шехелеса (вже знаємо, що це ворог народу). З 5-ох кандидатів до них залишилися покищо жид Марголін, секретар дніпропетрівського облкому, і старий підупалий на силах, Шліхтер.

Цікаві з приводу всього наведеного промови Косіора і Кудрявцева, виголошені наприкінці вересня.

За останніх часів, казав Косіор, на Совітській Україні викрили кубла націоналістичних елементів. Ідеологи куркульства, міщанства, попівські та куркульські синки, Любченки, Хвилі, зрадою переповали з табору боротьбистів до комуністичної партії, сподіваючись підірвати її зсередини. Вороги пробралися до Академії Наук до медичного інституту, до наркомату освіти, до наркомату юстиції, до промисловості, до транспорту, до заводів, до колгоспів... Кудрявцев пробує пояснити це: вороги, Любченки, каже він, навмисне поширювали твердження, що націоналістів на Україні розгромлено ще 1933. року, бо це зменшувало пильність партійних організацій...

Але що робити надалі?

З одного боку провадити непримиренну боротьбу з „націоналістичними гадюками“, та з другого висувати молоді українські більшовицькі кадри, очищуючи апарат від людей ненадійних, „гнилих“. Так, це остання ставка Москви на молоді українські більшовицькі кадри, на нове покоління, що ніби не має зв'язків з минулим.

Але чи надійні це кадри?

Ми вже бачили приклад на комсомольці Митулінському, якого обрали на голову київської міськради, але спробуймо придивитися ближче всьому українському комсомолові.

В червні цього року викрили, як ворога народу секретаря ЦК комсомолу України, Андре-

БОГДАР ЖАРСЬКИЙ.

Циганські мандри.

75 КІЛЬОМЕТРІВ НА ГОДИНУ.

Дорога стелиться рівно-рівно, мов хтось свіжо згашеним вапном потягнув між поосенілими полями довгу риску. По обох сторонах дороги денече ще трохи морігу і пахне тьмяно й ще незрвана поруділа стерня, що наводить опомини про минуле літо.

Аж дивно згадати, що ще недавно згинались під подихом теплого вітру золотисті, напучні-вілі багатим плодом стебла та спини женців. Ішов полем скрип стичного колосся, оркестра пільних, сполоханих сверщиків лящів без стриму, гомоніла молода пісня женців. Але трудно. Літо минуло. Треба привикати до осені.

Авто мчить нестримно, мірник показує 75 км. за годину, а це на польські дороги та старушка Шевролета — поважний осяг. Дорога помітно лується, авто сонгається, наводячи на пасажирів страх. Шофер, старший, вічно всміхнений симпатюга, як прозавав його Славко, артист із Божої ласки та металічний (хоча не так холодний, як метал) тенор із баригоним забарвленням, успокоює нас.

— Прошу не журитись. Пасажири обезпечені на трицять дві тисячі золотих.

— Трицять дві тисячі! — меланхолійно та вірично протягає Славко.

— Трицять дві тисячі! — злобно свище Володко Шешаровський, такий трохи знаит, трохи ко-жик на моду Чарлі Чапліна.

— Трицять дві! — іронічно погорджує такою сумою Стефа Стадниківна. — Обла!

Але — такі тих марних кіляж тисечном пас-

кудної мамони розвівають геть тривожні думки про безпеку, зате ввижаються нам усіякі ситуації, що в них знайшлися ми завдяки тим трицятьдвом тисячам.

Іхати автом — дуже приємно. Коли так переїдете кіляканатіть кіляометрів — забудете, що це не Родьс-Ройс на 120 HP, із формою автентичної гавани, забудете, що це не розкішна автострада на розсміяній у соняшному світлі Флориді, а злінете на крилах фантазії високо. Якже-ж мало треба, щоб на хвилинку бути щасливим! Стефа Стадниківна сміється й „доказує“, неначе Ліліяна Гарвей, Ліза Пастернакіна таєвично вміхається мов Джін Гарлов, Володко знаменито неслідує усіх екранових коміків, а Славко, затиснувши уста в Клерк Гейблівській усмішці водить пальцем по шибі й накрикує найновіший козир:

Як не властєсть в понеділок,

То в четвер зачнем ще раз!..

Картини перед очима мигають неначе на пригодницькій фільмі з Воллесом Бірі, авто віт-кає немов перед погонею гангстерів — гей!

Ляріфарі, ляріфарі,

Ляріфарі, ляріфа-а-а-арі!

Вітер прокрдається дещо піднесеними шибками, розбурхує щойно заондульовані зачіски поплі, що журяться цим невимовно.

— Як ми будемо виглядати?

— Що з моєї тривкої ондуляції!

Це справді важлива проблема. Подумайте тільки: трицять кіляометрів товктися по вибоїстій дорозі, щоб зробити лед із тим клятим во-лосям. Потім дві години непорушно, без слова (о, це страшно!) сидіти мов на тортурах. І все це на те, щоб славильний, осінній вітерець шур-нув, дмухнув — фю-ю-ю! по зачісках.

Тоді краєвид змінюється. Зпоза пригорба — неначе з мрії — сказав би поет — оповитий серпанком мряк, що під соняшними цілунками рідшає і підіймається вгору, виростає ліс. Дорога бистро котиться вниз. А за хвилинку гуркіт мотору столуною піснею оживляє тишу між старими, порослими мохом, деревами. Високі, подекуди присипані вересневим золотом буки здивовано нахилиються над дорогою, а ліщина, що поросла по обох сторонах шляху час до часу вдарає гауззям об шибки авта.

Товариство німіє в захопленні й цікавими очима водить довкола. Це тим дивніше, коли здажити, що товариство складається з двох молодих і чарівних жінок і трьох таких самих (з малими виїнятками) мужчин. Але краса людини така неповажна в порівнянні з красою природи! Дотого осінь має в собі дещо з весни. Так само як весна опьянює та наповнює очі невисловним захватом. Тоді дорога за швидко тікає/зпід коліс, груди не можуть проковзнути стільки запа-шного повітря, скільки хотілось би і очам простору за мало.

А серця біють сполохани немов чекаючи чо-гось гарного, захопливого.

Далі дорога знову кращає. Пересідають із шофером, боязки надаваюно стартер і — доля пасажирів у моїх руках. Коли хто раз тільки спробував узяти в свої руки керму авта і раз тільки почув під своїми ногами, як утікає та спливає зпід авта дорога — доти не випустить її зі своїх рук — доки щось не трісне. (Так сталося і в нашому випадку).

Коли бачите, як у даліні показуються дахи Товмача — робиться вам жаль, що прогулянка так коротко тривала. (Далі буде).

тва, на нового секретаря вибрали Клінкова, 22. жовтня викрили, як ворога народу, Клінкова, на нового секретаря вибрали Сухого, 3. вересня викрили, як ворога народу, Сухого, на нового секретаря вибрали Усенка. Скільки часу прогрімається цей останній — невідомо, але не в тім річ, а річ у тім, що безумовно секретарем ЦК комсомолу та особливо за таких критичних часів, коли справді земля на Україні хитається під окупантами, вибирають людей особливо дбайливо, обережно, зупиняючись на найкращому з кандидатів. І коли впродовж трьох місяців

трьох з таких найкращих викрито, як „ворогів народу“, то чи можна покладати надію на ті кадри?!

Безумовно ця ставка Москви нелегка і вона її програє.

Москва не врахувала одного: молодь вправді не має безпосереднього зв'язку з минулим, але українська молодь, не дивлячись на найжорстокіші умовини окупації, свідомо того, що в її жилах тече українська кров

Гл Л

Закрийте свої очі

дозвольте їм працювати творчо в

Пром-Банку

Львів, ул. Гродницьких 1 і п.
Тел. 292-15 П. К. О. 506-778.

Перед вирішенням.

(ВІД ВЛАСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА.)

Ужгород, 9. жовтня 1937.

Перші бої, що їх зведуть поміж собою прихильники т. зв. двох напрямків на Підкарпатській Русі, використовуючи автономну платформу, відбудуться очевидно на полі шкільництва. Воно й цілком природно, бо шкільні справи саме творять зміст цілого т. зв. першого етапу автономії Підкарпаття. Якже укладаються відповідні сили? Для цього приглянемося складові Губерніальної Ради, що творить собою сурогат автономного союму та має зійтися на перше засідання в найближчу неділю.

Отже щодо національного складу Губ. Ради, то з 24 членів Ради на українців припадає 8 чл., на „руських“ теж 8; жидів є 3, мадярів теж 3 і чехів 2. По партійній приналежності члени Ради діляться так: аграрники 9, соціал-демократи 4, народна христ. партія 2, народні соціалісти 2, комуністи 2, промислова партія 1, сіоністи 1, авт. земл. союз 1, маляр. нац. партія 1, маляр. христ. партія 1.

З огляду на те, що членів Ради вибирали на основі партійного ключа, а не національного, на вислід голосування в справі мови навчання матимуть директиви партії. Під цим оглядом можна сподіватися, що за українською мовою будуть голосувати такі особи (українці): д-р Ант. Штефан, шк. інспектор М. Гулянич (аграрники), Яшина, Росол і Васко та чех Кекус (за соц.-демокр.); д-р Долина Н. та д-р М. Брашайко (за нар. христ. людську партію). Крім того сюди певно впадуть і голоси двох комуністів: українця Балегі та жиди Фегера. Разом 10 голосів.

Так само і по стороні „руських“ випадає 10 голосів. Крім місцевих „руських“ — 8 треба числитися з 2-ма чеськими голосами. Таким чином рішальна роль припадає чужо-національній меншості з 4 голосів. Трьом мадярам та одному жидові, що не голоситься виразно за той або інший напрям.

З цього одного прикладу бачимо, що правду автономію дістали не підкарпатські русини (українського чи „русько-“ напрямку), а мадяри та жиди, які в основних питаннях національного характеру будуть тим язичком, що перекидає вагу в той або інший бік. Наскільки це нормальне, побачимо в найближчому майбутньому.

„Руски“ рахують, що ці 4 голоси будуть віддані за „руське направлення“ і таким чином мають за собою забезпечену пропорцію 14 проти 10.

Цікаво довідатися також і про те, яким класом способом дісталися до рішальної ролі в Губерніальній Раді зазначені меншості, особливо мадяри. Виявляється, що вони пройшли головами патентованих „руських націоналістів“: куртяківців і фенчиківців. При виборах у краєвому заступництві вони віддали свої голоси на мадярських націоналістів, відмовляючись таким робом і від власної кандидатури і не підтримавши кандидатури інших „руських“. Це викликало бурю обурення серед правдивих „руських“, хоч у суті річ ствердило лише те, на що кожним разом з притиском вказували українці. Наймаршантнішу позицію в цій справі займає чеські народні соціалісти, що у своїм часописі „Русское Слово“ (ч. 17, з 5. X. 1937. р.) виступили зі статтею під характеристичним назвою: „Осиковий кіл у лоб опирам“, де між іншим пишуть: „З глибоким смутком кровю українського рускаво серця сповідаємо читачів про тяжке горе, що дня 30. вересня ц. р.

посітило всю свідому Підкарпатську Русь. У той злопам'ятний день вибору делегатів до Губерніальної Ради дві карпаторуські опозиційні партії: куртяківська і фенчиківська, себто партії, що називали себе рускими, автономними і навіть національними, замість того, щоб чесно вибрати хочби свого партійного, а всеж таки рускаво чоловіка, свідомо, демонстративно і наперекір здоровому розумові допомагали виборів двох завзятих мадярів, навіки зганявши таким дивовижним способом наше незапам'яте, добре русское імя та осквернивши його незмиваємим болотом. Цим безперечно рабським учинком болуче принижена русская національна гідність, прибита русская національна свідомість, ображена наша русская національна честь та придушена (ущемлена) наша русская гордість. Тому то днес вся наша Русь занурилася у глибокий смуток. Оплакуючи ганебний злочин блудних синів Русі, вважаємо

Культура та кольонії.

(Від нашого кореспондента.)

Берлін, 10. жовтня 1937.

Місяць вересень має вже в III. Німеччині традицію найбільш активного місяця у внутрішній політиці, бо на цей місяць припадає все великий партійний конгрес націонал-соціалістичної партії в Нюрнберзі. Цей конгрес є не тільки „апелем“ всіх партійних та військових формацій, для скріплення їхньої самосвідомості, солідарності та дисципліни. Це не тільки перегляд сил, які служать тій самій ідеї, але й арена, на якій виривають нові ідеологічні величі та дороговкази на цілий будучий рік.

На конгресі в Нюрнберзі уряд та всі партійні проводирі здають звіт із своєї діяльності за минулий рік. Одна із промов Гітлера має характер програмовий і її головні думки входять в катехизм партії. Такою принциповою промовою була цього року аподальогія німецької культури.

На попередніх нюрнберзьких конгресах було ще більше пекучих справ внутрішнього чи зовнішнього політичного характеру, що їх треба було з'ясувати й розв'язати, так, що справи культурні, хоч які важкі, не стояли на першому місці. Але цього року вони заняли його на нюрнберзькому конгресі.

В минулому році нагороду Нобля за працю для миру припала на німецького пацифіста, з часів ваймарської республіки, який сидів саме тоді в концентраційнім таборі. Німецький уряд добачував в цьому вимірі нагороди людині, який він закидав зраду батьківщини, прокозачією та заявив, що на будуче ніколи ніодін німець не прийме більше нагороди Нобля, а щоб не було кривди будучим есентуальним кандидатам, назначив сам велику щорічну національну нагороду. На цьогорічному нюрнберзькому конгресі вперше полізли її. За літературну діяльність дістав її Альфред Розенберг.

Твір, за який йому дали цю національну нагороду, це „Міт XX. століття“, книжка, що зисовує мітологічне підложжя германської ідеології. Про цей твір дуже багато дискутувалося хочби тому, що ідеологія сучасного німця так уже перейнята християнськими ідеями, що духовний контакт із старогерманською ідеологією вже затерся. Розенберг, що ще перед приходом Гітлера до влади належав до чільних проводирів партії, не має ще досі ніякої ви-

МОДНІ ПАЛЬТА ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКІ

та убрання найдешевше у фірмі

І. ШАПІРА Львів, Личаківська ч. 1.

Іх для рускаво дела мертвими, Русскій народ, стережись непогребаних мерців, що ходять по нашій землі, як опирі, затроюючи русскій воздух зловредним сопухом. Зрадникам та шкідникам вічна ганьба, вічне прокляття“.

Так-то пописались „руські націоналісти“. Але „русько-“ дела“ на Підкарпатті вони не пописували. Якби й не виклинали їх народні соціалісти, але при вищенаведених розрахунках 4 голоси, з яких половина дісталася завдяки зрадникам і шкідникам — будуть голосувати „по національному вопросу з русскими“, як про це пророчо пише „Русскій Народний Голос“ у ч. 211, з 9. X. 1937. р.

Так шикуються лави офіційних борців на полі шкільництва. А поруч з тим іде і мобілізація народних мас.

В неділю 17. X. має відбутися Всепросвітанський З'їзд, щоб виявити становище населення до справи московських підручників. А крім того, зачуваємо, має бути організований у цій справі своєрідний плебісцит. Міністерство шкільництва та народної освіти, начеб-то скоро має перевести такий плебісцит поміж батьками, що їх діти ходять до народної або горожанської школи. Така ініціатива подиктована начеб-то принципами правдивого демократизму. Здається, що учительство буде виключене, як активний чинник, від цього плебісциту та позбавлене права агітації. Сам плебісцит начеб-то має бути організований так, що кожна дитина дістане друкований листок з написами на двох боках (по українськи і по московськи) і ось під яким текстом підпишеться батько дитини, це означатиме і за яку викладачу мову він висловлюється.

Чи дійде до цього, чи це тільки райдужні проекти панів ситуації на теперішній час, напишемо своєчасно.

Омега.

значнішої офіційної посади. Призначення йому національної нагороди за літературу є одночасно офіційним призначенням і підтримкою його ідеологічних екскурсій в старогерманський світ мітів.

Національну нагороду за мистецтво дістав професор Трост і тому, що він у міжчасі помер, а його імені перейняла нагороду його жінка. Трост, це чоловічий архітект III. Німеччини; його головним твором є будинок „дому мистецтва“ в Мінхені. Трост будував в стилі класицистичнім. Класицизм був уже в моді в Німеччині менш-більш перед сотнею літ по наполеонських війнах; головним представником класицизму в будівництві був тоді Шінкель. Трост, базуючи на Шінкелю, переніс його ідеї в гігантські форми й утворив будівельний стиль нової Німеччини. Його головними прикметами є ясно, класично розподілені форми й гігантські виміри. Дім мистецтва в Мінхені має вигляд старогрецької гігантської святині, що її обидва поздовжні боки створені з колоном. Факт, що не маляр, не різьбар, а архітект дістав національну нагороду за мистецтво є симптомом, як високо цинить Гітлер якраз цю ділянку мистецтва. У царині архітектури існує від приходу до влади націонал-соціалістів величезна активність. Важніші міста Німеччини дістають просто нове обличчя від монументальних партійних чи урядових будівель. Крім Троста виринули й інші назвиська архітектів, що зуміли увіковічнитися в таких імпозантних творах архітектури, як олімпійське поле (архітект: Мерх), міністерство летунства (архітект: Загребіль), і в нових, ще не скінчених будівлях партійного конгресу в Нюрнберзі (архітект: Шперл). Та правда, що це тільки одинока ділянка творчого мистецтва, що так процвітає, ділянка, в якій виринули нові творчі й рухливі одиниці, що пізнали духа часу й зуміли висловити його у своїх будівельних творах.

Маярство й різьбарство, стративши своїх давніх провідників, яких опрокинула III. Німеччина, ще не знайшло нової дороги, що не зуміло засвоїти собі кличів часу й піти за ними. Нема між малярами й різьбарами таких сильних нових назвиськ, як в архітектурі. Вони творять або за давнішими взорами, або — стараючись відумитися в нові кличі — губляться в ідеалізовані германських ідеальних постатей та збо-

мають, як саме життя виглядає, та що тільки воно є невичерпним джерелом всякої творчості.

Тільки тричі в році: на першого травня, у Нюрнберзі і на Бікберзі промовляв Гітлер традиційно до мільйонів мас. І так, як у Нюрнберзі цього року культурні справи зайняли перше місце, так у промові до мільйонів юрби селян, що традиційно збиралися на свято обжинків на Бікберзі, була справа прохарчування німецького народу, що лежить в руках селян. І в заяву з цим виринула знову справа колоній. Своєю туту за втраченими колоніями зазначив Гітлер вже кілька разів. Однак його поклики були тільки теоретичні. Але між Нюрнбергом та Бікбергом відбулась гостиня Муссоліні в Німеч-

чині та промова дуче, який з притиском заявив, що великий німецький народ має право існувати: коли пригадаємо, що це заявила людина, яка завоювала Абіссинію, оперуючи тими самими аргументами, що ними оперують німці в обороні колоніальних претенсій, то та заява має набагато значіння, ніж лише куртуазна фраза.

Німеччина не є самовистарчална. При найбільшому напруженні селян, вона своїх мільйонів достатньо виживити не може, тому клань за колоніями є висловом німецької життєвої потреби. А проте цей клань — це не тільки вислів фізичного голоду: це вислів розвоєвого гону великої і сильної нації. Через те й одухають його у широкому світі з таким острахом...

Маріян Шпак.

Чарнецького 24/1 перші Загальні Збори нового товариства, на яких сподіється повитати всіх тих громадян, які досі окремо співпрацювали з Музеем НТШ, були його прихильниками і жертводавцями, а тепер мають намір зорганізувати громадською допомогою йому виконувати важку й відповідальну працю для добра української науки й цілого українського народу.

„Громада по нитці — бідному сорочка“ а Музееві НТШ буде доказ, що його дотеперішня праця, зокрема у ділянці добування на денне світло наших цінних історичних памяток при помочі систематичних археологічних розкопів та зберігання сьогоднішніх цінностей народної культури, викazuje трішки успіхи та заслуговує на підтримку.

Ярослав Пастернак.

РАГЛЯНИ

Рагляни від зол. 65
Футра від зол. 180
Студенські уборання

Повсехни Склад Одзежи,
Львів, Пасаж Миколая.

Уборання від зол. 30
Жіночі плащі від зол. 70
Дитяча конфекція

Прихильникам музею НТШ.

Завдання музею всенароднього чи хочби краєвого характеру таке різнобічне, що годі його очеркнути стереотипним зворотом „скарбниця давньої культури“. Бо хоча кожна поважно подумана і за раціональною провідною думкою систематично ведена музейна збірка може стати цією скарбницею, де зберігаються культурні цінності даної області чи ділянки людської чинності, то за центральними музеями залишається багато важких завдань, а саме: організувати у себе верстати наукової праці з усіх ділянок матеріальної і духовної культури народу для своїх та чужих дослідників, створити своїми збірками можливо повний образ цієї культури на асій етнографічній території, репрезентувати гідно цю культуру в першу чергу перед чужинцями науковими дослідниками, цим виробити у них належну пошану для ступня і старовинності культури народу, а собі самим добути моральну карту вступу на рівноправне місце у сімю інших великих народів.

Завдання, як видно, дуже велике і не під силу самій лиш управі музею, яка в наших обставинах ніколи не грішить надміром робочих сил. Коли краєвий чи всенародній музей має стати поважною науковою установою та репрезентувати авесь культурний, духовний і матеріальний дорібок свого народу від найдавніших, ще доісторичних часів, коли він має бути джерелом усіх інтелектуальних адбностей народу і водночас найкращим свідомством для його рівня культури, самопошани та самостійної життєздатності, тоді вже не вистачає хочби найкращі зусилля нечисленного музейного персоналу. Тоді виринає вже поважний обов'язок для цілого загалу піддержувати свій краєвий музей морально й матеріально, щоб ним було можна справді похвалитися, щоб він став заслуженими гордошам не лиш матерного товариства, виділу чи кураторії, але й усього громадянства, цілого народу.

Та практика показує, що не лиш краєві, але й менші обласні музеї не обійдуться без помочі загалу і факт цей зродив думку організувати окремі товариства прихильників музею, у яких гуртуються всі співробітники, жертводавці та прихильники даної установи і взагалі всі сим-

патички музейного діла, всі збирачі і ті, що розуміють велику вагу музеїв у культурному й національному житті народу.

Ця сама практика показує також, що такі товариства приносять у першу чергу велику моральну поміч своїм музеям, бо поширюють ідею національного музейництва серед найширших верств громадянства та улегчують збирання експонатів серед нього, вкінці причинюються теж невеликими постійними вкладками до добування для своїх музеїв деяких фондів на закупку цінніших предметів, на консервацію й інсталяцію та на систематичну працю в терені.

З уваги на те у минулорічному з'їзді „Союзу музеїв у Польщі“, до якого належать теж

УСЕ ДЛЯ ДІТЕЙ!

нововідкритий магазин вибагливої дитячої конфекції

„ПАЛАТА ДИТИНИ“ 7-10
Львів, Рутівського 1 (гмах Шпрехер)

усі українські музеї, прийнято ухвалу організувати при всіх союзних музеях товариства їх прихильників і згідно з цією ухвалою Музей Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові організує тепер аналогічне товариство для себе. Гурток його основників постарався вже про затвердження владою статуту та скликає на день 16. ц. м. в год. 17-й у Музею НТШ при вул.

Доля української театральної площі.

Технічна комісія львівської міської ради ухвалила, що площа замкнена вулицями Сапиги, Сикстусською та Шашкевича, себто та, де має стати український театр, не може бути забудована.

На тому самому засіданні ухвалили по противній стороні вул. Сапиги, перед школою Марії Магдалини, побудувати пам'ятник командан-та оборони Львова з листопада 1918 р. Мончинського.

На допомогу студентству.

На фонд допомоги академічній молоді зложили в Адміністрації „Діло“ дальше: Марія Тимяків, Жабе, зол. 2.—; Мороник, Жабе, зол. 1.—; замість квітів на домовину Світлої Пам'яті Михайла Корчинського А. Гаврилко, Львів, зол. 10.—.

АТЕНТАТ НА АМЕРИКАНСЬКОГО КОНСУЛЯ.

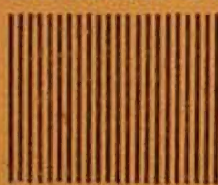
БЕЙРУТ, 13. 10. ПАТ. Нині рано невідомий справник застрілив з револьверу генерального консула Злучених Держав. Причини атентату покищо не устійнили.

Лише ощадністю здобудеш добробут і незалежність!

МІСЬКА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТІ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ВАЛОВА Ч. 7 І 9

та її Відділи при вул. Городецькій 62 і вул. Жовківській 75

приймають вклади ощадності почавши від 1 зол. Щоби дати змогу купцям і промисловцям помістити денні торги в касі, урядові години у вкладковій відділі щодня до год. 19-30.

За вклади та їх опроцентування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном. 139—

Рятунок 10.000 немовлят від смерті.

У статті проф. д-ра Павляка: „Нові погляди про пастеризацію молока“, поміщені у фаховому журналі „Млекаржске Лісти“, читаємо між іншим таке:

„Комісар здоров'я Зед. Держав Півн. Америки подає у своєму звідомленні, що 1936. року минуло 25 літ від впровадження в Нью Йорку і Союзної пастеризації. В 1880 р., коли не було ще контролю молока і приписів, що нормували гігієнічні умови при продукції і продажі молока, смертність внаслідок хворіб кормових тварин, спричинених спожиттям лихого, чи зараженого молока забирала жахливу кількість немовлят, а саме в самому тільки Нью Йорку яких 10.000 річно.

Коли ввели обов'язкову пастеризацію вже по однім році смертність немовлят у Нью Йорку спаладе на 3.800, а в 1936. р., коли загострено контролю над молоком і пастеризацією. — на 166.“

„Це значить,“ — кінчить автор — „що пастеризація — в однім тільки Нью Йорку рятує саткам від смерті річно 10.000 дорогих дітей. Думаю, що зовсім зайве по таких численних різних досвідах і фактах ще суперечатися і сумніватися про користи пастеризації.“

А у нас — ще так часто жалують люди видати 2—3 сотики більше на пастеризоване молоко*, забуваючи, що спожиття невідповідного молока наражує наших немовлят, чи дитячу на різні хвороби, часто на втрату життя.

Матері — пригадуйтеся добре над тим і користайте з досвіду американських матерей!

* У нас, як відомо, Маслою продає пастеризоване молоко у кількох більших містах (Львів, Стрий, Станіславів, Дрогобич, Борислав, від видівки ч. Погомиди).

ШВИДКИЙ ЗВОРОТ ДО НАЦІОНАЛІЗМУ.

Орган народнього комісаріату „За Комуністическое Просвещеніє“ переіменували на „Учігельская Газета“. Комісаріат не подав мотивів, чому усунули прикметник „комуністичний“ з пресового органу всесоюзного комітету освіти. Цей факт викликав велику сенсацію між заграничними кореспондентами у Москві. (ПАТ)

КУРОРТИ НА КИЇВЩИНІ ТА НА ВОЛИНІ.

Київські лікарські коле порушують питання про перетворення київських околиць: Пушів-Водиці, Боярки, Ворзеля та Микольської пустині з їхнім чудовим кліматом та тисячами гектарів прекрасного шпилькового лісу на кліматичні місцевості. Відмічають вони також, що Новагород Волинський має радіоактивні джерела, які не стоять позаду найкращих радіоактивних джерел північного Кавказу. Щасливе сполучення прекрасної лісової місцевості на мальовничому березі Тетерева і радіоактивних джерел існує також у Коростишіві. Але ледви, щоб московська влада звернула на це увагу.

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Замість темниці боксерський метч.

В'язничий директор у карному заведенні Сенддоленду винайшов собі оригінальну методу, щоб мешканців свого примусового пансіону тримати в якнайбільшій дисципліні і слухняності.

В'язнів, що чинились промахнутись проти в'язничого режиму, не карає дотепний директор темницею. Дисципліну адержує він зовсім іншими засобами. Кожний винувник, чи в'язничий ворохобник мусить стати до боксерського метчу зі самим директором в'язниці. Боротьба відбувається зовсім правильно на підставі боксерських приписів, в боксерських рукавицях. Досі переможцем виходив завжди директор в'язниці, колишній боксерський мистець у півважкій вазі. Ворохобники діставали в кожному метчі такого прочухана і обловлювалися такими болючими синяками, що згодом в'язниця стала правдивим прикладом слухняності і дисципліни. Значить сильний п'ястук є всеж таки найтяжчою карою і найбільше переконливим аргументом.

САМОГУБСТВО ПРИ ПОМОЧІ ВБИВСТВА.

Адольф Бреннер, 24-літній австрієць убив служницю великої гостиниці в Каринтії 20-літню Марію Грацер. Негайно після свого злочину Бреннер сам аголосився на поліцію, признаючися до вбивства.

Підчас слідства заявив він, що йому давно

вже надоло життя. Однак наложити на себе добровільно руку не стало в нього сили. Тому він виконав злочин, за який закон карає смертю.

Слідство виказало, що Бреннер справді не був знайомий зі своєю жертвою: він убив першу-ліпшу людину, яка попала йому під руки.

Суд засудив його на досмертню в'язницю.

СМЕРТЬ ВІД МЕТЕОРИТУ.

В околицях Крокелей Грін (Англія), метеорит, який упав серед білого дня убив двох селян.

Цікаве, що саме кілька тижнів тому в однім астрономічній англійській журналі була видрукована стаття, якої автор намагався розв'язати питання, наскільки можливе убивство людини метеоритом. Беручи за підставу своїх обчислень поверхню землі, скількість населення, скількість метеоритів які щодня летять крізь земну атмосферу і т. п., він прийшов до висновку, що випадок убивства людини метеоритом, хоч ще досі не зареєстрований, має всі дані саме тепер у ХХ. ст. і справді дійсність дуже швидко потвердила його здогади і обчислення.

Значить, крім різних життєвих небезпек, які звідусіль чинять на життя людини, треба тепер ще й берегтись, щоб часом не дістати по голові такою „поетичною зіркою“, що летить стрімголов з неба

До Всеч. Духовенства і П. Т. Парохіян!

О С Т О Р О Г А !

При замовленні дзвонів прохавемо укліно вважати на фірму, в якій замовляете дзвони, бо ми довідалися, що кількох агентів жидівської фірми Бергера в Станиславові, між іншим Володимир Фельчинський, Вільчинський та Іван Федак розвозять по цілому краю дзвони, виробні того жидя, продаючи їх за наші.

Ми поза Калушем і Перемишлем не маємо ніякої ліярні, а з жидями зі Станиславова не мали і не маємо нічого спільного.

Парохії, що набули вже дзвони у названого жидя, чи його агентів і дістали на них довгорічні гарантії, можуть особисто в Станиславові переконались, що ціла та ліярня поміщається в чужій теж жидівській буді, що її вартість дуже далека від гарантованих сум.

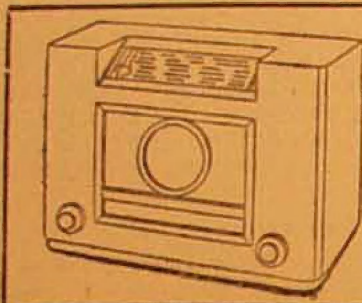
Ліярня дзвонів
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші і в Перемишлі.

НАЙКРАЩА РАДА НА ПОДРУЖНЮ ЗРАДУ.

Мало на світі країв, де так цюнувалиб жіночу честь, як в Югославії. Про те найкраще свідчить така подія:

В однім селі 25-літній Лазар Міович запропонував тамошній красуні Міліці Спачи однорічне подружжя на пробу. Ображена дівчина оповідала про все своїм братам, які так сильно цинили дівочу честь своєї сестри, що рішили гостро покарати сміливця. Коли він одного гарного вечора вертався з поля додів, брати напали на нього, зв'язали його мотузками, затягнули на свій ґрунт, де ображена Міліца прив'язала нещасного зальотника коневі до хвоста. Тільки завдяки несподіваній зустрічі жандармів, які вийшли на службу, кандидат до пробного подружжя не постигла смерть. Очевидно, що темпераментну родину арештували.

Неменше радикального ліку проти подружньої ради вжила інша молода жінка, якій на ім'я було Анушка. Вона набрала підозріння, що її муж під покришкою різних важних інтересів відвідує незнайку, проте мабуть незвичайно милу вдовичку. Енергія жінки рішила відіграти свого чоловіка від того. Коли муж вернувся одного разу стомлений і положився спати, Анушка зв'язала його разом із своєю матір'ю, заволокли до керниці і вілтак спустили його головою униз, так довго мочили у воді аж безталанний перелюбчик присягнув, що назавжди буде вже вірний своїй законній жінці

Модерні радіоприймачі „PHILIPS-a“

Високої якості на сезон 1937/38 вже появились і є у великому виборі до продажу в українській фірмі

На бажання демонструємо дома.

„e-comr“

Львів, Сикстуська 29. Тел. 203-30.

Суд Тонга.

Ішла минулого року фільма із таємничим словом „Тонг“. Тонг це таємні китайські союзи в американських містах, що виконують жорну владу над своїми земляками незалежно від американських законів. Тонг боронить погляду, що до злочинців китайців „білі“ не мають права мішатися. Китайці не видають ніколи найбільшого свого злочинця, бо самі виконують собі суд.

НЬЮЙорська танцюристка шезає.

Саме того місяця мала ньюйорська поліція нелегку справу, коли ствердила, що одного дня шезала гарна популярна танцюристка Ізабелла Шелі. Шелі перебувала постійно в товаристві китайців У китайській дільниці був кабаре „Під цвітм орхідей“, де вона виступала і гур-

інформаціями поліція дійшла до адреси доцента у т. зв. колюмбійському університеті д-ра Такари, що дуже часто перебував у товаристві Шелі. Д-р Такара — спеціаліст від історії мистецтва та археології, замєриканізований китаєць. Його арештували несподівано вночі і почали допит. Навіть окуляри стягнули йому з очей, щоб він почував себе слабшим, бо таке буває з людьми, що звикли до шкляних очей. Він заперечив усьому: знав Ізабелю, ходив із нею, але що з нею сталося — не знає.

ЗЛОЧИНЕЦЬ І НЕВИННІ ЖЕРТВИ.

Такару тримали тиждень і випустили. З в'язниці він поїхав просто до китайської дільниці і там шез. На один день. 24 години пізніше він аголосився сам на поліції і признався, що вбив дівчину із аздрости. Вона відкинула його освічени. Де вона тепер? Певно десь на ріці Гудсон. Поліція „перекідувала“ ріку. Не найшла дівчини, тільки трупа власника кабаре „Під цвітм орхідей“. Організація Тонг помстилася за те, що він зрадив „китайську таємницю“. За цим прийшла нова сензація. Виявилось, що дівчину вбив власник кабаре. Її тіло найшли в льоху в одному його сільському маєтку на острові Лонг Айленд. Але, що підозріння впадо спершу на Такару то Такара мусів за наказом Тонга взяти вини на себе. Тонг хотів, щоб цим способом поліція не шукала дальших саїлів у китайській дільниці. Невинність Такари була доказана, але це не вратувало його. Він шез із китайської дільниці так само як дві попередні особи. Китайці не вживають довгої судової процедури, а мають після короткого засідання Тонга — ножі і ріку, як засоби своєї справедливості.

РАДІА ДЛЯ ПРОВІНЦІ

поручає **В. МІХЕВИЧ**

Львів, пл. Галицька ч. 7.

Батерійні апарати найновішої системи — 3 днів повні — комплект зод. 145.—

тувала своїх численних прихильників. Поліція була звернула увагу, що вона залюбки не шматана і доходить до не зовсім тверезого стану, але ставилась вибачливо до її поведінки, з огляду на загальну симпатію, яку дівчина мала. Ізабелла Шелі шезала одного дня, як у воду качула. Минув тиждень і поліція почала розшуки. Засник кабаре „Під цвітм орхідей“ винятково почав давати інформації поліції, що могло статися з Шелі. Йому стало й жалі, як своєї найкращої гості і він хотів її знайти. За його

БАТЕРІЇ АМПОЧКИ ЖАРІВКИ

ДАЙМОН

Справді неімовірна подія.

На світову виставу до Парижа приїхав мировий суддя з Мідлбургу (Голандія) Моленбург. На території вистави загубив він свій портфель, в якому містилася скромна сума: 10.000 італійських лірів, 800 марок, 35 фальоренів, 20.000 франків і чимало грошей в інших валютах.

Моленбург вішов до спеціального коміса-

ріяту вистави повідомити про свою втрату. На своє превелике диво, побачив він у комісаріаті на столі свій власний портфель. Усі гроші були нетикані. Портфель знайшла поштова службівка Маргеріт Жанест в трокедерському городі і принесла його до комісаріату швидше, як сам власник.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМ'ЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ УГЛА!

Міжнародна фільма найновішої прод. „Перамавіт“ реж. Рубена Мамуліяна, творця фільми Др Джекіл і Містер Гайд

ПЛИВКЕ ЗОЛОТО

Рекордова обсада: Ірина Дін, Якін Таміров, Дороті Лямур, Рандольф Скотт.

Н Н Н Н

А Т Л А Н Т І К

Н Н Н Н

покид пішов як страйком до двора в Остріві копати бараболою (там вибух страйк і люди не ходять за 1,50 зол. копати скрині 10—12 мтр. сугарів). Але той Іван Горошняк, чи пак його зять Рибак є полемим у Конюшках Сіман, де також є страйк. Рибак займав людям худобу з двірського лану, хочби й не було ніякої шкоди, і люди платили найменше 10 зол., а го й 20 зол. і вище дворові. Отже тепер мабуть пімста. Погорі і живий інвентар; антину ледви врятували.

— **Наклеп про атентат.** В червні ц. р. дістав командант поліційної станиці в Мацьковичах перемиського повіту Возняк, анонімового листа, що Бардахівський Степан, член усіх установ та один із краших культурно-освітніх діячів села, приготував на нього атентат. Безпосередньо по тім Бардахівського арештували, але по переслухання звільнили, показавши йому цього листа. Бардахівський, здаючи собі справу з есентуальних наслідків цього доносу, почав робити заходи, щоб викрити автора. І справді перед кількома днями викрив автора, яким показався Олекс Кучерепа, б. вахмістр австрійської жандармерії, тепер волосний радний. Кучерепа признався до авторства цього листа і тому прокуратор потягнув його до відповідальності за фальшивий донос.

— **Крадіж в кооперативі.** Вночі з 11. на 12. ц. м. невідомі вломники, розбивши залізні двері, закрались до крамниці кооп. „Народний Дім“ в Кровниках перемиського повіту та забрали майже весь товар і тютюнові вироби вартості коло 1.000 зол., а готівкою 80 зол.

— **Напад на українського гімназиста.** В неділю 10. жовтня ц. р. в год. 7. вечором аертася до дому від свого дядька о. Василя Глуховського зі сусіднього села Острів, до свого батька о. Куриласа, пароха в Буцнів, повіт Тернопіль, Степан Курилас, 16-літній ученик IV. класу гімназії Р. Ш. в Тернополі, Біля костела в Буцнів вибіг з хати Ян Зборовського гурток під проводом відомого в селі авантюриста Владислава Стшалковського, сина Куби. Вони обступили згаданого ученика і присвічуючи собі електричними лампами, почали його бити камінням по цілому тілі, а Владислав Стшалковський ножом чи багнетом пробив цьому ученикові ліве рамя з глибокою, раною, широкою на три і пів сантиметра і ліве надрямя з раною, широкою на півтора сантиметра. Крім цього тіла згаданого ученика покриті синяками. Влад. Стшалковського пізнав пошкодований виразно, бо його освітив один з його товаришів. В цьому гурті мали бути ще Владислав Білик, Леон Моравський, Віньо Прокопович та Ян Зборовський. Вони брали участь в нападі й побитті безборонного ученика. Першу лікарську поміч покаліченому і побитому учневі дав д-р Чубатий з Тернополя і він теж списав лікарське свідоцтво.

— **За що карують?** Окружний суд у Коломиї обнизив Осипові Слівинському кару з 500 зол. до 100 зол., якою покарало староство в Коломиї за заяву в тижневику „Голос“ такого змісту: „Осуджую нечесний вчинок Марії Слівинської, що в поданні до польської шкільної влади подає, що є польської національності і заявляю, що не маю з нею нічого спільного“. Засуджений є братом Слівинської.

— **Екзекуційні полекші.** Міністерство скарбу видало обіжник у справі екзекуцій та полекш у зв'язку зі стихійними нещастями, вертаючи увагу на необхідність обережної та поміркованої екзекуційної політики супроти деяких платників.

— **Новий польський тижневик у Львові.** На днях виступив зі „Строїніцтва Народового“ гурт молодих львівських ендеків під проводом Владислава Кулевського, б. провідника ендецької партії на Львів. Вони будуть видавати тижневик п. н. „По тамтей stronie бригади“. Санакційно-ендецький „Дзєнік Польскі“ пише, що до групи Кулевського приступило кількох старших діячів з „Нар. Строїніцтва“, яких відштовхнула вже давно від впливів мафійна група фанатиків.

— **Краса хроніка.** Суд присяглих у Коломиї засудив Горбана на 10 літ в'язниці, М. Данича на 2 роки, Міловського на 2 роки і В. Данича на 1 рік за убивство коршмара Мозеса Беніша з Трібні (Снятинщина). — У Золочеві засудили Романа Цюна на 15 літ в'язниці за убивство людини. — Під Горішком поїзд переїхав 16-літню Стефанію Сіліко.

— **Участь польських гімназистів у протиукраїнських демонстраціях.** Львівський „Ілюстрований Експрес Вечорни“ (ч. 2281) повідомляє, що в протиукраїнській демонстрації у Львові дня 11. ц. м. взяла теж участь група учеників польських середніх шкіл. Цікаво, чи шкільна влада потягне до відповідальності цих гімназистів?

— **Ріжні вісті.** Підчас одного великого нічного лету на шляху Сургай-Батавія на острові Ява впав комунікаційний літак недалеко Брондонг. Здогадуються, що 9 пасажирів і залога загинули. — В литовським банку „Укт. банкас“ у Ковні вибухла пожежа і знищила всі банкові бюра. Шкоди величезні. 6 членів пожежної сторожі тяжко попарилося. — У Клермон-Феран пожежа знищила фабрику самоходових опон. Шкоди від пожежі дуже великі.

— **Шаховий матч за світове мистецтво Есе-Альох'я.** У четвертій партії, 12. ц. м. в Амстердамі, грали гамбіт дами. Есе грав чорними й краще, але партія покінчилася ремісово. Стан матчу по четвертій партії: Есе 2 і пів пунктів, Альох'я 1 і пів пунктів.

Матримоніальне. Багата вдова, кажуть, що чорівна, яка має гарне мешкання, із глибоким хистом до музики і природи, виїде заміж за молодого небогатого, але солідного пана. Умови: шкільне вбрання і елєгантна обува чистена пастово до обуви Ердаль. Ласкаве зголошення від Б. Ж. П. таємниці: Вийти якнайменше шість Ердаль, але полюбувати м'яким суном аж до лискуного полеску.

Зі судової салі.

ЕПІЛОГ ПОДІЙ НА МАКІВЦІ.

Стрийський окружний суд засудив Теодозія Охримовича, сина пароха Завядова (Стрийщина) на 4 роки в'язниці за участь у зліччванні двох комуністів Пони і Мокса підчас свята на Маківці 2. серпня 1936 р. Акт обвинувачення був побудований на зізнаннях агентів стрийського слідчого відділу, які таєрдають, що пізнали обвинуваченого серед юрби. Боронови адвокати Охримович і Думін, обвинувачував д-р Мускат, предсідником трибуналу був о. с. Рибіцький.

ЦІКАВИЙ ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС У САМБОРІ НА ТЛІ ДЕКРЕТУ „MAXIMA CURA“.

Недавно польська львівська преса розписалася обширно про цивільний процес перед цивільним сенатом окружного суду в Самборі, що його ведуть як позовники греко-кат. приходство в Бориславі і греко-кат. єпископська консисторія в Перемишлі проти пізваних: інж. Івана Озаркевича, о. Івана Ліщинського і Веніаміна Рота, усіх в Бориславі за звільнення епіа екзекуції, що її веде пізваний інж. Озаркевич, квоти 2.457.78 зол. як 6.5% уділу бруто в ропі в копальнях „Зигмунт IV. і V.“ в Мразниці за місяць березень 1935 р. та устіянення присудом, що пізаному Роті не прислуговують права власності до повищої квоти. Процес ведеться в різних інстанціях ще від червня 1935 р., а польська преса розписалася обширно щойно тепер з нагоди нової недавньої устної розправи в цій справі перед окружним судом в Самборі. Пишучи про сам процес та його тло, польські часописні справодавці в погоні за сенсацією багато річей представили невірньо, неорієнтовуючися точно у самій справі і переплутуючи навіть особу перемиського єпископа Коциловського з особою станіславського єпископа Хомишина.

Сам процес має фактично таке підложжя: Нафтовим контрактом з дати Дрогобич, 9. квітня 1926. р. греко-кат. приходство в Бориславі, що його заступав тодішній парох о. Іван Ліщинський, як власник реальності в ч. ч. 82 ґрунтових книг катастральної громади Мразниці виарендувало нафтовій фірмі „Галіція“ на 25 літ право видобування з ґрунтових парцель повищої реальності нафтових продуктів за винагородою 7% бруто скальних олій і земних газів в хосен кожного часного греко-кат. пароха в Бориславі, 3% бруто на закладове майно згаданої парохії і 5% бруто в хосен Єпархіяльної Помочі в Перемишлі, що переведено щойно пізніше. Вкінці постановлено у згаданому контракті, що в часі опорожнення місця греко-кат. пароха в Бориславі, до якого належить і громада Мразниці, 7% бруто т. зв. інтеркаліре має ф-а „Галіція“ складати для греко-кат. Єпископської Консисторії в Перемишлі.

Парох Борислава о. Іван Ліщинський виконував зі своєї сторони точно і совісно постанови згаданого нафтового контракту, а навіть пізніше позобив добровільно зі свого боку де-

СТОМАТОЛОГ-ДЕНТИСТ

Д-р Ст. Дмоховський

Львів, ул. Сикстуська ч. 35

Лябораторія рент-технічна
год. прийняті 9—12, 3—6.

які дуже значні уступки в користь єпископської курії, ординарія чи пак Єпархіяльної Помочі. Одначе з часом прийшло до непорозумін між о. Іваном Ліщинським і згаданим церковним чиником на тлі розподілу і призначення нафтового брутта, що ним хотів і цілості завідувати виключно сам ординаріат. Це непорозуміння було безпосередньою причиною до присуду духовного суду в Перемишлі без переведення канонічного процесу, лише на основі декрету „Maxima cura“ про церковну адміністраційну процедуру з 23. січня 1934 р. і рішення другої духовної комісії в Перемишлі з 17. березня 1934. р., що о. Івана Ліщинського усувається з парохії в Бориславі.

Таке рішення духовної влади є надзвичайне і остаточне на основі канону 25, § 2. декрету „Maxima cura“. Одначе пошкодований о. Ліщинський вніс проти цього зажадання до Апостольської Столиці, що йому і дозволено на основі постанов канонічного права і покищо на це зажадання нема ще відповіди чи там рішення Апостольської Столиці.

Ось тому справа стала голосною. А що о. Іван Ліщинський як довголітній парох Борислава положив великі заслуги для цієї парохії і для самої церкви, вибралася численна делегація парохіян — інтелігентів і міщан — до ординарія з проханням, щоб о. Ліщинського залишив на місці аж до остаточного вирішення справи Ватиканом. Як заповідають члени цієї депутації, слухані як свідки під присягою у згаданому процесі перед окружним судом у Самборі, єпископ обіцяв делегації виразно, що о. Ліщинський остане на парохії в Бориславі аж до вирішення його зажадання Апостольською Столицею.

Досі парохії в Бориславі не обсаджено і консисторія зажадала від фірми „Галіція“, що би 7% бруто в готівці не виплачувала б. парохів о. Ліщинському, але безпосередньо її. Проти задемонстрував перед фірмою о. Ліщинський і тоді фірма рішила складати належність за 7% брутта до судового депозиту, з огляду на спір щодо права власності цієї належності, що нині сягає понад сто тисяч зол. Державний цивільний суд має рішати, кому має припасти ця величезна — на наші відносини — готівка. З 2.457.78 зол. займає частину інж. Озаркевич, другу частину о. Ліщинський відступив Веніамінові Роті. Згадана сума 2.457.78 зол. є маленьким дробом цілої спірної суми 100.000 зол. Одначе вирішення цієї справи матиме преюдиціальне значіння для цілої спірної суми. Окружний суд у Самборі присудом з 5. серпня 1936 р. до числа справи I. С. 546.75 признав спірну суму 2.457.78 зол. позовникам, спіраючися на постанови канонічного права і декрету „Maxima cura“ та на зізнаннях свідка о. канцлера М. Грицялика. Цей свідок зізнав, що делегація не дістала ніякого приречення від ординарія у справі залишення о. І. Ліщинського на парохії в Бориславі та користування бенєфіціями парохії в Бориславі аж до остаточного вирішення його зажадання Апостольською Столицею. Свій присуд спер цивільний суд лише на одинокому факті, що на основі декрету „Maxima cura“ і рішення духовного суду з 17. березня 1934. р. о. І. Ліщинський перестав бути парохом Борислава. Тому не належить йому 7% згаданого брутта. Замість пізваних про недостачу активної процесової легітимізії парохії і браку правної особовості консисторії свз I. інстанції зовсім не розглянув.

Проти цього присуду внесли пізвані апеляцію. Апеляційний суд у Львові присудом з 5. травня 1937. р. до числа справи II. С. А. 5837 відхилив в цілості присуд окружного суду в Самборі, апеляційний суд доручив окружному судові в Самборі переслухати щераз свідків і сконфронтувати їх зі св. о. канцлером М. Грицяликом на ствердження факту, чи ординарій згодився залишити о. Ліщинського на парохії в Бориславі та дозволив йому користуватися бенєфіціями. Крім того окружний суд має розглянути формальні процесові змігні пізваних і переслухати злизи канонічного права та церковних звичаїв і щойно тоді вилати присуд. Конфронтації свідків уже відбулася. Тепер суд буде слухати ще звинців і тому відложив розправу.

Згаданий процес є в нас унікатом і тому швидко величезне зацікавлення у правничих колах. Позовників зступає адв. д-р Чермончакевич з Перемишля і адв. д-р Осип Кошмеський з Дрогобича, пізваних адв. Ільницький з Дрогобича.

Шкіряні каганці

і ревізії для поїз в найліпшій гатунку, кожуха величина по вол. 1.40, динка по 90 сот. гарани по 1.50 — продає Робітня Ринмарсько-Галицької Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Сикстуська 2, побіч фірми „Оскар-мандра“.

РОГАТИН:

18. Х. Ця курателею.
19. Х. Отаман Писня.
20. Х. Шелопут
21. Х. Довбуш.
3 Рогатина іде театр до Бережан.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

ЯВОРІВ:

14. Х. Гейша.
15. Х. Воскресення.
16. Х. Гаміи нуджі.
17. Х. Ніч під Івана Купала.
СУДОВА ВІСНІЯ:
18. Х. Хмара.
19. Х. Маруся Богуславка.

ВОВНИ — наймодніші гатунки і коліри — **ДІМВОЛІЧКИ** — Львів, ул. Сикстуська 4 (побіч брами). Безплатна наука, найновіші журнали.

ФОТОПЛАСТИКОН:

(пл. Марійська 5).

„Дальматія: Рагуза, Спалато, Трстено“.

КІНА.

АПОЛЛО: „Зоряна ескадра“.

АТЛАНТИК: „Панна золоті“ а Іри-ноу Дунає і Дорогою Лямур.

ВАНДА: „Тайна бригада“, „Любовні несподіванки“.

ГРАЖИНА: „Шлях до Рю“.

КВРОПА: „Пропавший омад“.

КАСІНО: „Капітан Тейлор“.

КОПЕРНИК: „Знахар“ на осн. пові-ста Долені-Мостовича.

МАРУСЕНЬКА: „Веселіа“.

МЕТРО: „Шмота Дюма Бьямента“, „Ловелі пригод“.

МІРАЖ: „Масраж“.

МУЗА: „Міація овета“.

НАКС: „Непереможний Біл“.

ПАЛАС: „Моя панна мама“.

РІАЛТО: „Бен Гур“ а Рам. Новаром.

РАІВ: „Нестерпна дівчина“ комедія.

СВІТ: „Генерал Оутер“ і „Білий кі-гол“.

СТИЛЕВ: „Заборожене шаста“ і ревіз-ія.

ТОН: „Підводний човен ч. 9“.

УТІХА: „Простак“ і ревіз-ія.

ХІМЕРА: „Труєва“.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 14. жовтня 1937.

6.15—8.00 Ран. ауд., 11.15 Муз. пора-док для гімназій (індуські класики), 11.40 Симф. скерца а пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Танки різних народів а гр. пл., 12.50 Легка музика а пл., 14.30 „Бі-Ба-Бо“ легка муз. ауд., 14.55 Львів. біраж, 15.00 Ольбрахтом лицарі, 15.25 Біжучі вістки, 15.30 Госп. вістки, 15.45 Гутірка музики а молоді, 16.15 Попу-лярні мелодії у вик. салюн. квартету, 16.50, 17.40 Гутірка, 17.00 Репортжж і за-ведення заг. ботаніки, 17.15 Шумано-в творі на кларнет і альтаку, 17.50, 18.00, 18.50 Спорт, 18.10 На новій жит-тєвій стежці, 18.20 Осінні ревіз-ія у вик. хору воєн. школи, 18.30, 18.35 Програма на завтра, 18.35 Для олімпійської молоді, 18.40 Листи та програми, 19.00 Театр Улані: „Ліст“ Ст. Валішного, 19.30 Пісні у вик. Ст. Петори, бас, 20.00 Ве-селі моряки, розр. концерт, 20.45 Веч. денник, 21.00 Симф. концерт із Париза, присв. творчості Шимановського, орк. Бандровська-Турська; у перерві „В мо-го верстату“ літер. нарис, 22.50 Останні вістки, 23.00 Із сімферового альбому.

П'ятниця, 15. жовтня 1937.

6.15—1.00 Ран. ауд., 11.15 У шкільній кооперативі, 11.40 Ева Турнор співає, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Музика а пл., Подуда денник, Летунство, 13.45 Сусп. гутірка, 13.50 Музика а пл., 14.45 Львівське летунство, 14.55 Біржа, 15.00 Ольбрахтом лицарі, Музика а пл., 15.20 Біжучі вістки, 15.30 Госп. вістки, 15.45 „Круж“ озов. для дітей, 16.00 Гутірка а хоріки, 16.15 Салюн. музика, 16.50, 17.50 Гутірка, 17.00 Відпочинком табо-ри для прац. молоді а Авотрі, 17.15

Легкі Брамсові твори на 4 руки, 17.50 Огляд видань, 18.00, 18.30 Спорт, 18.10 Турнист. інформатор, 18.15 Історичне тріо, 18.30, 18.55 Програма на завтра, 18.35 Останні вістки, 19.00 Театр Улані: „Льо-гола серія“ ком. Фалра, 19.35 Спіл, форт., 20.00 Калейдоскоп, розр. муз. ауд. І. Моріс сопр., Беніковський тенор, віол., два форт., 20.45 Веч. денник, 21.00 Концерт симф. орк., Бандровська-Турська спіл, форт., 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика а пліт.

Четвер, 14. жовтня 1937.

БЕРЛІН 17.00 Орк. концерт, 20.10, 21.00 Ветр танку, ВІЛГОРОД 20.40 Пісні, БУДАПЕШТ 17.00 Циг. музика, 19.30 20.00, 21.00, 22.00 „Симоне Бока-негра“ оп. Верді, ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 17.20 Спіл, 18.25, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 „Палестрина“ муз. легенда Пфін-лера, 15.15 Нар. пісні, 16.00 Концерт, 18.00 Улюблені пісні у вик. катедр. хору, КОШИЦЬ 13.30, 18.00 Для Закарпаття, МІЛАН 17.15 Вок. концерт, 20.40 Розр. музика, 21.00 Розр. асир., ПРАГА 15.30 Орк. концерт, 20.55, 21.00 Чеська оп. музика, РАДІО ПАРИ 20.03, 20.30 Пісні, 20.15 Форт., 21.30, 22.00 Камер. музика, 22.45, 23.00 „Ля летіе де Тріанон“ оп. Боверліна, РИМ 17.15 Розр. концерт, 21.00, 22.00 Симф. концерт.

П'ятниця, 15. жовтня 1937.

БЕРЛІН 17.00 Камер. концерт, 20.10, 21.00 Веч. асир., ВІЛГОРОД 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.05 Концерт вій-ськової орк., 13.40 Спіл, 18.00 Форт., 19.00 Мадарські народні пісні а супр. орк., ВІДЕНЬ 16.55 Для дітей, 22.20, 23.00 Комп. кооп. Франкштайна, ДАЙТШ-ЛІАНДВЕНДЕР 15.15 Діточі пісні, 16.00 Розр. музика, 19.10, 20.00 Концерт фільм, КОШИЦЬ 18.00 Для Закарпаття, МІЛАН 20.40 Розр. музика, 21.00 Ко-медія, 22.15 Орг. музика, ПРАГА 16.45 Варіанти на скр. віол. і форт., 20.55 Фі-бісові твори, орк. концерт, РАДІО ПАРИ 18.45 Форт., 20.00, 20.45 Спіл, 20.30 Вок. квартет, РИМ 18.50, 20.40 Розр. музика, 21.00, 23.00 „Алькасіно е Ніколетта“ му-зика Верді, 22.15 Концерт дитчої орк.

Радіокутік.

РАДІОВІЙ ПРИЙОМ І АТМОСФЕРА.

Проміювання висильної станції творить хвилі етеру, що розходяться у сво-їх напрямках а висильної антени. Про-мені радіа, які пробігають адовж землі, слабнуть а міру того, як віддаляються від висильної станції, аж врешті зовсім зникають. Відбір висильної станції а під місцевості, де приймає проміювання, яке не доходить а неможливий швіт при допомі найсильнішого приймача.

Крім прийомного проміювання, існує проміювання відбите: є це хвилі, що йдуть а різних напрямках утору. На ви-соті кількадесяті кілометрів над зем-лю натрапляють ці хвилі на неретву „іонізованих газів“, себто верству ат-мосфери електризованної додатньо.

Зіонізовані гази лінуть над поверх-нею землі на шір пошлнх шмар. Вони піднімаються вони догори на яких 150 кі-лометрів, а адовж від впливом соняч-ного світла спадють до висоти 50 кі-лометрів.

Радіове проміювання відбивається від цих верств зіонізованих газів і то під тим самим кутом, під яким паде на ці гази. Це явище є подібне до відбиван-ня світла у дзеркалі — докладно під тим самим кутом, під котрим паде. Зіо-нізовану верству газів звуть сферою Хітсайда, від імені вченого, який їх відкрив.

Таким чином, залежно від висоти сфе-ри Хітсайда радіове проміювання вер-тається на поверхню землі, падаючи на землю ближче чи далше від місця, де вже скінчилися приземний засіг даної висильної станції. Ось чому а міру відда-лі від висильної станції, можемо відби-рати аадні всі слабше, аж врешті насту-пить „мертва“ смуга, де відбору ціл-теші не буде. Далше наступає асовім припадковий терен, на який паде відби-те проміювання від верств Хітсайда.

Тавсемо, як мертва смуга, сфера від-битого проміювання, змняє овою від-далі і форми майже а кожній годині дня. Хвилювання верств Хітсайда змняєть-ся, а змняєть а англіської прак-тики „Фелінгами“. Внаслідок цього яви-ща вечірній відбір а літній як денний. У змні верств Хітсайда підноситься асичайно високо і тому змений відбір літній від літнього.

Коли хвилі коротша, то вершки відби-вання є сильніше, а приземний обсяг менший. Коротьохвильні отаді мають мі-

Проти терпіння органів

ТРАВЛЕННЯ І ПЕЧІНКИ

при жовчечних каменях, запаленні жо-вчового мішечка, вживати зела проти терпіння органів травлення і печінки зі слов. знаком

SNOGAL

Оскара Войновського

Дістанете в аптеках і апічних силадах по ціні зол. 4.75. Адреса для безпосередніх замовлень: Оскар Войновський, Варшава, ул. Вой-тіха Гурського 3. м. 4.

німальну приземну, яка не переходить кількох кілометрів, але відбиті їх а дуже сильне. Факт, що а Варшаві при-ймамо Токіо, що працює на хвилі на яких 28 метрів, не догадує, що ці висильні можна приймати приміром у Східному Сибірі. Просто хвиля побігла агору, від-билась може і кілька разів від верств Хітсайда і вернула на асмаю на ве-личезній віддалі. Довгі хвилі, на яких працює напр. висильна станція в Рашні, „Варшава 1“, мають великий прийемний обсяг, але відбите проміювання їх сла-бе.

БІРЖА.

Львів, 10. жовтня 1937.

Гроші.

Купно-продажа: Бельгі. бельг. 89.53, 89.10, Долари американські 5.29-50, 5.27-00, долари канад. 5.29-50—5.27-00. Фльорени гол. 293-02—291-90, Франки фр. 17.54—17.44, Франки швейцарські 122.20—121.40, Фунти англ. 26.34—26.18, Гульдени данч. 100.20—99.80, Корони ч. 17.90—17.00, Кор. дан. 117.54—116.70 Кор. норв. 132.28—131.30, Корони шв. 135.78—134.80, Ліри, італ. 23.00—22.43, Марки філіппін. 11.63—11.20, Марки нім. 125.00—119.00, Шлі-лінги австр. 98.00—97.00, Гель Авія 26.20—25.90, Марки нім. срібні 132.00—127.00

Личі.

4 і піл проц. внутр. 35.50, 35.50—35.75, 4 поз. шв. і см. денот., 2 см. 0.87, серія 23.04, 5 аадін, 39.00, 4 прем. доз. 36.75, консол. 39.50, 39.75, 39.00, дві ост. ар.

Папери.

Банк Польський 107.50 Цукор 35.25 Вуголь 24.00, 24.50, Ліаньон 22.23, Мод-жеві 9.75, Островець 23.30, Габсбург 45.10.

ОПОВІСТКИ.

Пригадуємо, що Загальні Збори Бать-ківського Кружка при філі Держ. Гімна-зії ч. 572 відбудуться а неділю для 17. жовтня ц. р. точно о год. 10. рано а гім-назії при вул. Печарський 19. — Вгділ.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

УКАЮ совісного і рутинизованого ін-структора: найраше магістра педагогі для сина і. ел. гімназ. Зголошення з по-данням усіх свід: Уряд народно-на-вий Новооляки Гостині, п. Рудки. 1-3

ОСОБИ ПРИЕМНОЇ поверховності, адо-рової та податки шукаю до цілювато-го заопитування дітьми і до надзору над хатним господарством. Татропол, ул. Brodnickiego 16, Beżkowajna, 1849 1-3

РІЖНІ

УНЕВАЖНІСТЬ згублену удіауу книжечку ч. 53, виставлену для 28. сер-пня 1931. Видан. Кооперативом „Хорта-ла“ у Львові, на прізвище Дмитра Ко-жа. 1856 1—1

ХРИСТІАНСЬКА ВИРІБНА КОРСЕТІВ „Крайоншменіа“. Львів, Боїмів 1, ліко-нує: корсети, нагрудники, гігійеніні о-паски, солідно, дешево. Приймає напра-ви і чистення. 1848 1—6

БЮРО ПОЛАГОДИ у Варшаві Олена Васильчук, полагаджує всі справи тор-говельні та лік інформатії, заопаджу-ючи зайву подорож до Варшави. У до-міні Бюра постійний салюн-вистави „Гуцулка“, що закуповує і приймає а комісову продаж виробів українського народнього мнотентца, промислу (ка-лами, джипки, вишивки, кераміку а де-ревлану рьльбу). Варшава, вул. Мар-шалковська 97 А, м. 2 (тел. 9-33-93). 1652 14-15

ХРИСТІАНСЬКА ВІДНОВАЛЬНЯ „Пер-фект“, Валова 3 направляє, чистить, ви-вертає воїаку мужеську і жіночу оде-жу. 1825

НАКРИТТЯ срібне та платинове — великий вибір дешево у фірмі Л. Роза-жеський, Львів, Академічна 2 (готель Жоржа). 1707

МЕШКАННЯ

4 КІМНАТИ, кухня, передпоя, лавничка а повним комфортом а партері Ваденіх 12 сейчас до винайму. 1835

ВИНАТКОВО гарне повнокомфортне п'ятикімнатне і трикімнатне мешкання та гарсонієра до винайму Набіляка 35, те-лефон 200-93. 1846 2—3

ТРИКІМНАТНЕ мешкання, комфорт, а ентрі міста — зараз до винайму. Від-омість: „Сільський Господар“, Ринок 10, тел. 230-58. 1852 1—3

ТОРГОВЕЛЬНЕ БЮРО „ДНІСТЕР“ приймає алібних агентів а провинції до продаж товарів: блаватних, ве-теринарних, галіатерійних і космо-тичних. Високий заробіток. Замойського 6. Відповідаємо на за-1724 лучену марку. 7—10

НОВИНА! АПАРАТИ безлампові а си-лою голосу однопламівки, найчутливіші детектори голосників та радіевий наряд найдешевше у фірмі

ЕЛЕКТРОМАТ Словацького 8, Назиміра Великого 47.

КІР

Львів, Усйського 6

Тел. 230-88

Станіславів, 3-го Мал 4.

П Л Я Н И

КОШТОРИСИ

Б У Д О В И.

БРАТИ ДМИТЕРКИ

єдине українське конц. підпр. самох-перевозове

Львів, Ринок 43, тел. 272-48

виконує всіяні перевози до всіх і усіх місцевостей а краю — дешево, скоро і солідно. Спеціальні авта для пере-возу меблів, а відповідною квалифі-кацією обслуговує — дають гарантію 1428 найкращої доставки. 18—40

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИМ

т. п. змичке при вживанні спеціаль-ного певного і нешкідливого патент

пуару „CSAVE“ 50 сот. Пробний пакет. Перфумерія

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. Сикстуська 7.

Філія: КОПЕРНИКА 15 а.

ЦІННИК ОГЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 м. одношпальтовий або його місце а руб-риці оголошен.

1 м. одношпальтовий а тексті і повннкат

1 м. одношпальтовий на першій сторінці

зол. 0.35

зол. 0.60

зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденції по

зупин, продаж, винаєм і т. п. . . . .

шукаючі праці . . . . .

слова товстим друком подвійно.

зол. 0.15

зол. 0.10

зол. 0.05

Остання сторінка 1/1 . . . . .

Остання сторінка 1/2 . . . . .

Остання сторінка 1/4 . . . . .

Остання сторінка 1/8 . . . . .

зол. 480—

зол. 250—

зол. 130—

зол. 70—

Ва редакцію відповідає Олександр Костик.

Видан. Видавнич. Співж. „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.